

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 23; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 5).

Der var udenfor Betænkningen ikke stillet noget Endringsforslag.

Lovforslagets Indholdfattes under Forhandling.

Ordføreren (Claudi): Af de paa det foreliggende Lovforslag opførte 76 Ansøgere er der 29, der fandtes paa det i forrige Samling fremsatte Lovforslag om Meddelelsen af Indfødsret. Der var vel ifjor ialt 34 Ansøgere paa det fremsatte Forslag, men fra 5 af disse var der ved nærværende Lovforslags Affattelse ikke indkommen til Indenrigsministeriet noget nyt Andragende eller Attest om uforandrede Forhold og fornyede Anbefalinger fra vedkommende Magistrat, Byraad eller Sogneraad. Da der under Behandlingen ifjor hverken i det ene eller det andet Thing blev fremsat nogen Indsigelse imod, at Indfødsret meddeltes Nogen af disse 29 ældre Ansøgere, saa har Udvalget ment at kunne henvisse for sit Vedkommende til sin ifjor afgivne Betænkning og saaledes anbefale dem, der atter ere blevne anbefalede af vedkommende kommunale Myndigheder, til at erholde den ansøgte Indfødsret. — Med Hensyn til de 47 nye Ansøgere vil det af Betænkningen ses, at de sædvanlige Betingelser for Indfødsrets Meddelelse ere tilstede for dem med Undtagelse af Nr. 70, 72 og 73. Naar det med Hensyn til Nr. 61 er oplyst, at Ansøgerinden er kommen til Danmark i en Alder af 5 Aar og har opholdt sig her indtil sit 21de Aar, og at hun, der senere for sin Udbannelses Skyld mest har opholdt sig i Udlandet, dog ogsaa i den Tid har gjort længere Ophold her i Danmark, saa har Udvalget ment, at der ikke kunde være nogen Betænkning ved at tildele hende Indfødsret. Hendes Familie boer her i Landet, og hun betragter Danmark som sit Hjemland. Med Hensyn til Nr. 72 og 73 viser det sig, at de Paagældende ikke have opholdt sig her i det Aaremaal, som ellers forlanges af saadanne Ansøgere, der ikke høre til de nordiske Folk. Udvalget har imidlertid ment at burde antage, at det høie Thing vilde se bort herfra af Hensyn til deres

øvrige Kvalifikationer og af Hensyn til, at de ere Sønner af en dansk født Mand, som skøndt han i en længere Række Aar har opholdt sig i Udlandet, dog har staaet og staaer i tjenstligt Forhold til den danske Stat, en Mand, som har givet Vidnesbyrd om sin Kjærlighed til sit Fædreland og sin levende Interesse for dets Vel og dets Fremskridt. Dertil kommer, at disse to Mænd ere komne her til Landet i en Alder af 14 Aar og ere blevne konfirmerede her. Med Hensyn til Ansøgeren under Nr. 70 stiller Sagen sig noget anderledes, idet hans Slægt ikke paa nogen Maade er knyttet til Danmark, og idet hans Ophold her har været saa meget kortere. Kjøbenhavns samlede Magistrat har imidlertid fundet ham egnet til at erholde Indfødsret, for saa vidt hans kortvarige Opholdstid her ikke maatte være til Hinder derfor. Han er særdeles godt anbefalet af sine militære Forsatte, Kustmesteren ved Artilleriet og Chefen for Løibussafdelingen, og han er optaget paa Lovforslaget efter Indstilling fra Krigsministeriet. Under Hensyn dertil som til, at der formentlig er Grund til at antage, at han egner sig til at erholde Indfødsret, har Udvalget ment, at burde tage ham, der allerede er løst fra sit tidligere underaaftlige Forhold, og hvem det er særdeles magtpaaliggende at faae Indfødsret, med under sin Anbefaling, medens Udvalget i Erkjendelse af, at det maa bero paa et Skjøn, hvorvidt det kan anses rigtigt at tildele ham Indfødsret efter en saa kort Opholdstid, foreslaar, at der særlig afstemmes om, hvorvidt Indfødsret bør tildeles ham. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Indstillinger til det høie Thing.

Hanersted: Jeg finder Anledning til at gjøre en lille Bemærkning til den Indstilling, der er gjort af det høitærede Udvalg med Hensyn til Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse. Det forekommer mig, at naar det bestemmes ved Lov, at Indfødsret skal søges igjennem Lov, maa det have den Betydning, at vi maa være varsomme med Indfødsrets Meddelelse og ikke meddele den til Fremmede, med mindre der er særlige Grunde, som hjemle det; thi Følgen af Indfødsrets Meddelelse til Fremmede er dog den, at de Fremmede faae samme Ret som Statens egne Indboanere i alle Livsstillinger her i Landet, og altsaa maa vi dog være noget varsomme med at gaa ud over de Grændser, der ere fastsatte. Naar det nu er givet ved Lov, at det Tidsrum, indenfor hvilket Fremmede skulle have opholdt sig her i Landet for at faae Indfødsret meddelt, skal være 15 Aar, og man nu her foreslaar, at